

комплексами, системами оперативного контролю за здоров'ям тих хто займається.

Висновок. Спортивна освіта дозволить наблизитися до вирішення головного завдання сучасності - надання можливості кожній людині в суспільстві, що змінюється, відчувати себе впевнено, захищено, при цьому грамотно формуючи та зберігаючи своє фізичне, духовне та моральне здоров'я. Все це, в цілому, дасть можливість поліпшити якість життя студентської молоді, розвинути спортивну культуру особистості здобувача вищої освіти в умовах вузу.

Література:

1. Вигузова, О.В. Спорт і краса в умовах сучасної культури / О.В. Вигузова // Теорія і практика фіз. культури. - 2011. - № 11. - С. 72.
2. Глотов, Н.К. Філософсько-культурологічний аналіз фізичної культури / Н.К. Глотов, А.С. Ігнат'єв, А.В. Лотоненко. // Теорія і практика фізичної культури.- 1996. - № 1. - С. 16.
3. Ільєнко, Є.В. Філософія і культура / Є.В. Ільєнко. - М., 1991. - С. 89.
4. Коновалов, І.Є. Особливості фізичного виховання студентів / І.Є. Коновалов // Теорія і практика фізичної культури. - 2011. - № 3. - С. 26.
5. Панова, Е.О. Підвищення рівня фізичної підготовленості студентів як фактор прилучення до цінностей фізичної культури і спорту / Є.О. Панова // Теорія і практика фізичної культури. - 2011. - № 2. - С. 69.

УДК: 37.016. 3-051 :323.1.

Ю. М Рябова

**МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ У ПІДГОТОВЦІ
СУЧАСНИХ ФАХІВЦІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В**

БАГАТОНАЦІОНАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Останні дослідження переконливо доводять, що продуктивність професійної діяльності в сфері міжкультурної взаємодії багато в чому визначається міжкультурною компетентністю його учасників. Доведено необхідність формування міжкультурної компетентності, перш за все, тих людей, коло професійної взаємодії яких досить широке, і чия діяльність пов'язана з наданням допомоги населенню: це фахівці в галузі освіти, охорони здоров'я та соціального захисту. При цьому наголошується, що сам по собі досвід безпосередньої взаємодії з представниками різних національностей, а саме стихійне формування навичок успішної взаємодії, поступається за ефективністю спеціального навчання, спрямованого на формування та підвищення міжкультурної компетентності.

Сьогодні в зарубіжній і вітчизняній соціальній та психологічній науках зустрічаються такі поняття, що пов'язані з позначенням компетентності, необхідної у взаємодії з представниками різних національностей: міжкультурна компетентність, крос-культурна компетентність, культурна компетентність, полікультурна компетентність, міжкультурна сенситивність, міжкультурна комунікативна компетентність. Різні аспекти міжкультурної компетентності розглянуто такими науковцями, як: М.Беннет, М. Байрам, В.Гудикунст, А.Карнишев, Е.Холл, О.Садохін, М. Лукьянчікова, А.Томас та ін. В наукових джерелах висвітлено багато аспектів міжкультурної компетентності, проте залишаються питання, які потребують аналізу та вивчення.

Терміни «міжкультурна компетентність» і «міжкультурна комунікативна компетентність» найчастіше позначають навички та вміння продуктивно вибудувати міжкультурні ділові та особисті стосунки з представниками різних національностей.

Так, на думку А.Карнишева, Е.Холла, поняття «міжкультурна компетентність» і «міжкультурна комунікативна компетентність» нерозривно пов'язані. Під першим А.Карнишев розуміє «комплекс соціальних навичок і

здібностей, за допомогою яких індивідуумом успішно здійснюється спілкування з партнером іншої національності як в професійному, так і побутовому контексті». Друге поняття інтерпретується як «здатність ефективно здійснювати комунікацію з партнером іншої національності з урахуванням етнопсихологічних здібностей». Отже, міжкультурну комунікативну компетентність розглядають як одну з основних складових міжкультурної компетентності в контексті професійної діяльності в багатонаціональному середовищі.

Відповідно до думки Е.Холл, у структуру міжкультурної комунікативної компетентності включають міжкультурну сенситивність і терпимість до відмінностей в культурі, а також в історичній спадщині груп, залучених у взаємодію. Д.Бавук і Р.Бріслін міжкультурну сенситивність розглядають як реакцію індивіда на культурні відмінності і специфіку сприйняття людей інших національностей. Міжкультурна компетентність особистості взаємопов'язана з психофізіологічними властивостями, спрямованістю особистості на позитивний результат спілкування, відповідними здібностями, знаннями і вміннями, самооцінкою і самоповагою та комунікативними якостями.

Найбільш відомим підходом до розвитку і формування міжкультурної компетентності зарубіжних авторів є модель М.Беннета. У відповідності до цієї концепції, міжкультурна компетенція формується в залежності від складності та різноманітності пережитого особистістю досвіду міжкультурних відмінностей.

УДК 811.112+81'42

О.О. Саламатіна

КАТЕГОРІЇ МОДАЛЬНОСТІ ТА ОЦІНКИ В ІНШОМОВНОМУ ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ ІНТЕРВ'Ю